se vzornými pravidly a neobsahují vyšší sazby, v tom, že zkoumá pouze, zda dávka vládou za přípustnou prohlášená s hlediska hospodářství té které obce má či nemá býti vybírána.

V daném případě prohlásil žal. úřad dávku z masa za nesociální, zkoumal tedy pouze její generelní přípustnost se všeobecného hlediska a popřev takovou přípustnost neschválil pravidel obcí usnesených. Tím překročil však meze pravomoci §em 35 obec. fin. novely jemu dané a bylo proto nař. rozhodnutí, které, jsouc založeno na mylném právním výkladu ustanovení cit. § 35, nezkoumalo již ani, zda vybírání této dávky je přípustno s hlediska hospodářství stěžující si obce, zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 7569.

Dávka z přírůstku hodnoty (Slovensko): * Druhá věta odst. 4 § 1 dod. III. vlád. nař. č. 143/22 Sb. (o dávce z přírůstku hodnoty) vztahuje se i na smlouvy, které podléhají schválení úřadu dle § 4 zák. č. 64/1918 a nařízení min. s plnou mocí z 12. ledna 1919 č. 11 (Úr. Noviny z r. 1919 č. 3 a 4).

(Nález ze dne 21. listopadu 1928 č. 31.369.)

Prejudikatura: Boh. A 3950/24.

Věc: Alžběta B. v K. (adv. Dr. Zdeněk Uhlíř z Prahy) proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lce byla z převodu nemovitostí, zcizených trhovou smlouvou písemně uzavřenou 9. prosince 1920, starostou obce K. předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. S-tlčino odvolání, v němž vytýkáno, že převod dávce nepodléhá, poněvadž se stal přede dnem, kdy pravidla vstoupila v platnost, bylo v instanční cestě nař. rozhodnutím zamítnuto.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Stížnost vytýká především jako nezákonnost, že nař. rozhodnutí uznalo dotčený převod podrobeným dávce z přírůstku hodnoty, ačkoliv dle tvrzení stížnosti se stal před počátkem účinnosti pravidel o vybírání této dávky č. 143/22.

Otázku tu řešil nss již častěji a vyslovil v nál. Boh. A 3950/24, že v obcích na Slov., v nichž dávka z přírůstku hodnoty nebyla zavedena před 1. říjnem 1921, podléhají dávce převody, které se udály nejdříve v den 23. května 1922 bez ohledu na to, kdy pravidla byla v té které obci vyhlášena.

Ježto v obci K., jak nesporno, před vydáním uvedených pravidel dávka z přírůstku hodnoty se nevybírala, bylo zkoumati, zda v daném případě stal se převod nemovitosti před oním dnem aneb později.

Podle 3. odst. § 1 pravidel, vydaných vlád. nař. č. 143/22, nastává převod ve smyslu pravidel dnem, kdy právní jednání, byť i jen ústně

převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno. Podle odst. 4. rozhoduje u písemné smlouvy datum posledního na ní připojeného podpisu. Podléhá-li pak smlouva úřednímu schválení (souhlasu), platí den schválení (souhlasu) za den převodu.

V daném případě byla smlouva župní správní komisí schválena dne 26. května 1922; že by se tak nestalo, anebo že by smlouva nebyla snad potřebovala schválení vůbec, stížnost nenamítá. Schválení smlouvy uvedeným úřadem stalo se ve smyslu § 4 zák. č. 64/18 a podle nař. min. pro Slov. z 12. ledna 1919 č. 11/19 resp. z 19. srpna 1919 č. 136/19 vydaných k provedení tohoto předpisu (viz Úradné Noviny roč. I. č. 3 a 4 str. 1 a č. 26—27 str. 2).

Nastal tedy v daném případě převod podle § 1 pravidel teprve dnem, kdy smlouva byla úřadem k tomu povolaným schválena. To se stalo, jak není sporno, 26. května 1922, tedy v době, kdy zmíněná pravidla byla již v účinnosti a jest proto nerozhodno, zda smluvní ujednání mezi stranami stalo se písemnou smlouvou z 9. prosince 1920 resp. již ústním jednáním z téhož dne a zda ono schválení jest rázu policejního či závisí-li na něm platnost smlouvy samotné. Když odstavec 4. § 1 pravidel vydaných nař. vl. č. 143/22 nepokládá za rozhodné, zda jde o schválení aneb souhlas, kterým by smlouva nabyla teprve platnosti, nýbrž stanoví pouze kategoricky, že v případech, kde schválení aneb souhlasu jest třeba, rozhoduje právě den tohoto úředního aktu.

Rovněž jest docela bez významu, že — jak zdůrazňuje stížnost — župní správní komise zabývala se otázkou schválení zmíněné smlouvy již 22. ledna 1921. Podle jasného znění předpisu odst. 4 § 1 dáv. prav. platí za den převodu den schválení, tedy den, kdy příslušným úřadem smlouvě schválení bylo uděleno. Župní správní komise však smlouvu schváliti odepřela, což i min. pro Slov. schválil a teprve následkem rozhodnutí tohoto soudu župní správní komise schválení dne 26. května 1922 udělila. Retrotrakce účinků tohoto schválení na dobu usnesení župní správní komise z 22. ledna 1921 jest pro otázku zatížení převodu dávkou z přírůstku hodnoty kategorickým předpisem § 1 odst. 4 pravidel, že za den převodu platí den schválení, vyloučena.

Právem uznal tedy úřad, že převod, o nějž jde, dávce podléhá a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 7570.

Samospráva obecní: I. Odstupňování sazby obecních přirážek podle druhu přímých daní je přípustné jen z důvodu zájmů obecních, nikoliv ze všeobecných důvodů sociálních. — II. Odstupňování takové je zásadně přípustné také stran výdělkové daně všeobecné a zvláštní.

(Nález ze dne 22. listopadu 1928 č. 30.905.)

Věc: Firma »Poldina huť« v Praze (adv. Dr. Jiří Heyer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o odstupňování obecních přirážek.